

og Produktion særlig vigtige Varer indenfor Brødkornets og Brændsels- og Foderstoffernes Gruppe.

Det er af statistisk Departement — omdend under Modsigelse fra Rederne — udtalt, at det ikke skulde være ugørligt for den danske Tonnage at befordre hele den danske Tilførsel af Varer (Bilag 4). Megen dansk Tonnage er imidlertid beskæftiget i Fragtfart mellem udenlandske Havne, og fremmed Tonnage tages derfor i Brug ved Befordringen af Varer til de danske Havne. Naar man ikke, i al Fald for Tiden, mener at burde anvende en Fremgangsmaade, som f. Eks. af England er iværksat, og paa-byde Skibsfarten bestemte af Regeringen anviste Farter — en Fremgangsmaade der bortset fra andre Ulemper paa Grund af vor Skibsfarts Afhængighed af Udlevering af Bunkerkul i fremmede Havne, vilde støde paa internationale Vanskeligheder — vil man kun ved Bidragssystemet kunne sikre sig, at ogsaa den Del af Flaaden, der udelukkende eller væsentlig gaar i Fragtfart mellem udenlandske Havne, bærer sin Part af den Forpligtelse, den nationale Skibsfart under de særlige Verdensforhold har til først og fremmest at sikre Landets eget Behov. Tilsvarende Synspunkter er hævdet og gennemført ved den Række Udførselsforbud og Produktionsbestemmelser, der skal være om Landets Beholdninger af Landbrugs- og Industriprodukter og sikre dets vedvarende tilfredsstillende Forsyning dermed.

Naar den overordentlige Kommission har henstillet, at Skibsfartens Bidrag skulde ydes ved en Afgift paa Nettotonnagen eller paa den indvundne Fragt, har Ministeriet ment at burde følge den sidste Fremgangsmaade, som givende klare Udtryk for Foranstaltningens Hensigt. Der tilsigtes ikke en Beskatning hverken af Skibsrummet eller af Skibsfartens Overskud, men en direkte Beskæring af Fragtsatser, der ikke længer staar i noget-somhelst rimeligt Forhold til Omkostningerne ved den Tjeneste, der ydes, og som opnaas af Rederivirksomheden i alle Lande, udelukkende paa Grund af en Række for Verdenssamkvemet ødelæggende Forhold, og som endelig lægger en tung Byrde paa hele det øvrige frembringende og forbrugende Samfund.

Af den overordentlige Kommission er fremhævet, at der ved Bidragets Fastsættelse bør tages Hensyn til den Fart, hvori Skibene gaar, og ligesom det findes naturligt stemmende med Foranstaltningens

Hensigt, at en passende Del af Bruttofragten som Regel er afgiftsfri, vil det ønskede Hensyn til Skibsfartens Forskellighed kunne udtrykkes gennem Størrelsen af det afgiftsfrie Beløb. Det er i nærværende Forslag fastsat, at der af Bruttofragten, forinden Afgift erlægges, skal fradrages $\frac{2}{6}$ for Trampfart mellem udenlandske Havne, $\frac{3}{6}$ for Rutefart mellem udenlandske Havne og henholdsvis $\frac{4}{6}$ og $\frac{5}{6}$ for Tramp- og Rutefart paa Danmark. Skibe i indenrigsk Fart (i videste Forstand) saavel som Sejlskibe fritages for Afgift. Idet der iøvrigt henvises til Forslagets enkelte Paragrafer og Bemærkningerne dertil, skal her fremhæves, at med den Procent-Afgift af den afgiftspligtige Bruttofragt, som bringes i Forslag vil Procenten af den samlede Fragt blive henholdsvis $13\frac{1}{3}$, 10, $6\frac{2}{3}$ og $3\frac{1}{3}$ % af de ovennævnte Kategorier af Skibsfart. Ved Udleje af Skibe til fremmede Rederier vil den fulde Procent komme til Anvendelse, forsaavidt Bortfragtningen har fundet Sted efter 1. Januar 1916. Gennem den saaledes foreslaede Afgiftssats vil man begunstige den Skibsfart, der har sin Hovedvirksomhed ved Fragtfart paa Danmark og give de fast indarbejdede Ruter, som det kan være af stor Betydning for Skibsfarten at opretholde, en Særstilling.

Ved den paa Regeringens Foranstaltning i Februar 1915 sammentraadte skandinaviske Skibsfartskonference blev det af alle Deltagerne erkendt, at det »naturligvis maa være et for de skandinaviske Landes Befolkning særdeles vigtigt Ønske«, at »forebygge at Fragterne for saadanne Varer (som importeres) overskride en efter Forholdene rimelig Højde« (jfr. Udtalelse paa Rederkonferencen, trykt som Bilag 2). Konferencen kunde imidlertid hverken anvise Tvangsforholdsregler eller nogen frivillig Ordning til Opfyldelse af dette særdeles vigtige Ønske. Naar Konferencen endvidere meget stærkt fremhævede, at de Forventninger med Hensyn til Skibsfartens økonomiske Resultater, som Offentligheden beskæftigede sig med, var overdrevne eller i alt Fald ganske usikre, kan denne Aarsag til at unnlade særlige Foranstaltninger ikke længere paaberaabes. Fra Rederne nærstaaende Side er det ved Aarskiftet fremhævet, at Skibsfarten er »saa vel konsolideret som ingensinde før«, og at den i Aaret 1915 har indtjent »næsten fantastisk store Penge«. De allerede fremkomne Beretninger om Indsejling af det tre- eller firedobbelte af tidligere Aars Beløb og om Indsejling af et Over-